

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/126/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119422024
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119422024.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: Passerati, s. r. o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 52 309 304, zastúpeného zástupcom ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom G. X. X/A, XXX XX L. - H. H., v konaní o zaplatenie 73,28 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/15/2020-96 zo dňa 15. mája 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/15/2020-96 zo dňa 15. mája 2020 v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 73,28 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/15/2020-96 zo dňa 15. mája 2020 v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 73,28 Eur od 26.06.2019 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku **m e n í t a k , ž e ž a l o b u ž a l o b c u o z a p l a t e n i e ú r o k o v z o m e š k a n i a v o v ý š k e 5 % r o č n e z o s u m y 7 3 , 2 8 E u r o d 2 6 . 0 6 . 2 0 1 9 d o z a p l a t e n i a z a m i e t a .**

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/15/2020-96 zo dňa 15. mája 2020 vo výroku o trovách prvoinštančného konania **m e n í t a k , ž e ž i a d n a z o s t r á n n e m á n a n á h r a d u t r o v p r v o i n š t a n č n é h o k o n a n i a p r á v o .**

Žiadna zo strán **n e m á n a n á h r a d u t r o v o d v o l a c i e h o k o n a n i a p r á v o .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 73,28 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 73,28 Eur od 26.06.2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Samostatným výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na žalobu žalobcu, podľa ktorej dňa 25.04.2019 došlo v Žiline ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky BMW3, EČV: ZA095IE, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenej C. L.. Škodová udalosť

bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, ktoré v čase dopravnej nehody bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Keďže vozidlo, ktoré bolo v dôsledku poistnej udalosti poškodené, poškodená užívala na nevyhnutné účely, uzatvorila poškodená dňa 29.04.2019 Zmluvu o nájme č. 2/2019, na základe ktorej si prenajala motorové vozidlo BMW3 po dobu opravy poškodeného vozidla. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 0042019 za prenájom vozidla na sumu 2.010,- Eur za 22 dní nájmu. Žalovaný poskytol plnenie vo výške 1.932,72 Eur s tým, že krátil plnenie o 73,28 Eur z dôvodu odpočítania prevádzkových nákladov, ktoré by inak vznikli užívaním poškodeného vozidla.

3. Okresný súd vykonal dokazovanie, aplikoval ustanovenie Čl. 8, Čl. 15 ods. 1, 2 CSP, § 151 ods. 1, 2, § 186 ods. 2 veta prvá, § 191 ods. 1 CSP, ustanovenia § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a v spojení s ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Okresný súd skonštatoval, že nebolo sporné to, že dňa 25.04.2019 došlo k poistnej udalosti - dopravnej nehode, pri ktorej bolo motorovým vozidlom poistenca žalovaného poškodené motorové vozidlo C. L., ktorá postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Tieto okolnosti boli nesporné v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP a súčasne v konaní neexistovala dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, v nadväznosti na čo okresný súd z nich vychádzal v súlade s úpravou ust. § 186 ods. 2 veta prvá CSP. Postúpenie pohľadávky, ako aj oznámenie o postúpení boli žalobcom riadne preukázané. Žalovaný namietal aktívnu legitímáciu z dôvodu neplatného postúpenia.

4. Okresný súd posúdil, že došlo k platnému postúpeniu na základe Zmluvy o postúpení zo dňa 20.05.2019, v dôsledku čoho je daná aktívna legitímácia žalobcu. Podľa okresného súdu postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré boli obsahom danej zmluvy, a to odplatosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Z hospodárskeho hľadiska započítanie má charakter platenia, pretože veriteľ v dôsledku započítania sa dostane do rovnakej situácie, ako keby dlžník zaplatil. Na druhej strane by dlžník mohol od neho vymáhať splnenie svojej pohľadávky. Z právneho hľadiska však započítanie nie je v skutočnosti platením, iba jeho náhradou, avšak jeho účinky sú rovnaké ako v prípade platenia. Podľa bodu 4. Zmluvy o postúpení pohľadávky si strany dohodli odplatu postúpenia vo výške 2.010,- Eur. V bode 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky, a to na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného sa podpisom zmluvy započítavajú. Postúpenie bolo oznámené listom, čo žalovaný nerozporoval. Zo Zmluvy o postúpení zo dňa 20.05.2019 okresnému súdu nepochybne vyplynul predmet - postúpenie pohľadávky vo výške 2.010,- Eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4. bolo odplatosť za odplatu vo výške 2.010,- Eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 0042019. V bode 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky, a to úhradu odplaty a úhradu nájomného započítavajú. Z tohto dôvodu okresný súd vyvodil aktívnu legitímáciu žalobcu a súčasne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, v ktorom bol vyslovený názor v obdobnej veci, že podľa zmluvy o postúpení pohľadávky došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vyporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom, a teda úhrada nájomného supluje samotné postúpenie, je daná aktívna legitímácia.

5. Okresný súd ďalej zistil, že poškodený dňa 29.04.2019 uzavrel Zmluvu o nájme č. 2/2019, podľa ktorej prenajal si motorové vozidlo na obdobie od 29.04.2019 počas nevyhnutného času opravy. Po ukončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 0042019 za prenájom vozidla v dĺžke 22 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 90,- Eur predstavovalo celkovú sumu za prenájom 2.010,- Eur, ktorá zahŕňala aj poplatok za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 30,- Eur, čo bolo dohodnuté v zmluve. Okresný súd poukázal na to, že náklady spojené s nájmom motorového vozidla sú skutočnou škodou, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou ako škodovou udalosťou. Vychádzajúc zo zákona č. 381/2001 Z.z. súčasťou skutočnej škody sú aj náklady spojené s odstraňovaním, resp. zmiernením škodových dôsledkov na strane poškodeného. V nadväznosti na to bolo možné konštatovať, že v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním klienta žalovaného vznikla poškodenému škoda v podobe nutne a účelne vynaložených nákladov na prenájom motorového vozidla. Podľa okresného súdu, keby nedošlo k uvedenému protiprávnemu konaniu, nebolo by nutné odovzdať vozidlo do opravy. Je nesporné, že každá škoda, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, by mala byť reparovaná tak, aby došlo k náhrade nutných a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s uvedenou škodou. Za nutne a účelne vynaložené náklady podľa okresného súdu bolo možné považovať všetky náklady, ktoré boli vynaložené v obvyklej výške za účelom takej reparácie vzniknutých škôd, ktorá vedie k

tzv. navráteniu do pôvodného stavu. Kým nie je škodlivý následok reparovaný navrátením do pôvodného stavu, protiprávny stav trvá a všetky náklady, ktoré je v súvislosti s trvajúcim protiprávnym stavom nutné vynaložiť, je možné považovať za vynaložené účelne a v priamej súvislosti so vzniknutou škodu. Náklady za prenájom náhradného vozidla preto bolo nutné považovať za účelne vynaložené do doby, keď bola škoda na vozidle reparovaná, a to vyplatením čiastky zodpovedajúcej vzniknutej škode.

6. Okresný súd mal preukázané, že žalovaný poistnú udalosť ukončil a poskytol poistné plnenie poškodenej, čo jej oznámil listom zo dňa 13.06.2019. Plnenie bolo poskytnuté za náklady titulom prenájmu za 22 dní v zmysle vystavenej faktúry žalobcom, avšak žalovaný odpočítal prevádzkové náklady počas doby prenájmu vozidla vo výške 73,28 Eur. Žalovaný preto priznal sumu 1.936,72 Eur. Žalovaný nespochybňoval škodovú udalosť, výšku nájomného, ani dĺžku nájmu 22 dní. Sporné boli prevádzkové náklady.

7. Okresný súd túto námietku žalovaného považoval za účelovú, pretože daný nájom nenamietal pri poskytovaní poistného plnenia, dokonca akceptoval zmluvu o nájme, keďže priznal výšku nájomného 90,- Eur/deň a akceptoval aj trvanie nájmu, t.j. 22 dní od 29.04.2019 do 20.05.2019.

8. Podľa čestného prehlásenia poškodenej vyplynulo, že po dobu opravy vozidla nemala k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom bol nevyhnutný. Okresný súd poukázal na to, že v súčasnosti je úplne bežnou vecou, že takmer každá dospelá osoba má k dispozícii vozidlo, ktoré využíva pre rodinné, súkromné, či pracovné účely, a preto pokiaľ má niekto vozidlo, je logické, že ho využíva podľa potreby. Je prirodzené, že pokiaľ takto využíva vozidlo a následne vozidlo nemôže užívať, pociťuje to ako obmedzenie. Poškodená bola obmedzená vo výkone svojho vlastníckeho práva k vozidlu práve zavinením klienta žalovaného, ktorý poškodil jej vozidlo. Ak žalovaný v podanom odpore uvádzal, že v čestnom prehlásení nie je bližšie špecifikovaný dôvod prenájmu, predsa dôvod vyplynul minimálne z toho, že poškodená vlastnila vozidlo, teda je predpoklad, že ho aj užívala podľa potreby, čo neznamena neustále 24 hodín, avšak 24 hodín denne ho mala k dispozícii užívať podľa potreby a pokiaľ ho nemala k dispozícii, bola obmedzená vo výkone vlastníckeho práva, a to v dôsledku konania klienta žalovaného. Náhradné vozidlo poškodená užívala na ten istý účel ako vlastné vozidlo, a to so zabezpečením svojich súkromných a pracovných potrieb. Okresný súd vyhodnotil, že bol daný dôvod pre prenájom vozidla.

9. Žalovaný krátil poistné plnenie o sumu 73,28 Eur z dôvodu odpočítania prevádzkových nákladov počas doby prenájmu vozidla. Žalovaný toto krátenie nezodvodnil, ako ani výpočet, ani postup. Svoju voľne určil sumu, ktorú odpočítal. Zo strany žalovaného nebol ničím podložený takýto postup odpočtu, teda krátenie bolo neoprávnené. Okresný súd skonštatoval, že žalovaný nepreukázal žiaden právny základ odpočtu, či krátenia plnenia, preto neuniesol dôkazné bremeno.

10. Okresný súd ďalej vyjadril, že ak žalovaný znížil plnenie o sumu 73,28 Eur ako výdavky na prevádzku poškodeného vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla, ku ktorým by prišlo jeho použitím po dobu prenájmu náhradného vozidla a z dôvodu, že poškodené vozidlo po uvedený čas používané nebolo, tieto hodnoty sa na poškodenom vozidle neznížili a k poklesu uvedenej hodnoty prichádza na náhradnom vozidle a sú zarátané v cene nájomného, tak okresný súd s týmto postupom a názorom žalovaného sa nestotožnil. Žalovaný nepreukázal výpočet daných „výdavkov“. Nebolo zrejmé, či zohľadňoval hodnotu poškodeného vozidla vzhľadom na jeho vek a nebolo možné sa stotožniť ani s tým, ak žalovaný tvrdil, že dané výdavky sú zarátané v cene nájomného. Okresný súd ďalej uviedol, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie, že táto výška je skutočne 73,28 Eur. Navyše okresnému súdu absentoval akýkoľvek právny základ, na základe ktorého žalovaný pristúpil k takému odpočtu. Bolo možné iba konštatovať, že poisťovatelia využívajú pre takýto výpočet vyhlášku MS SR č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, ktorej aplikovateľnosť pre daný prípad bola vylúčená a ani žalovaný naň nepoukázal, pričom žalovaný nie je osobou - znalcom, ktorá v zmysle predmetnej vyhlášky by mohla taký výpočet a pravidlá aplikovať. Žalovaný svoje tvrdenia nepreukázal, dokonca ani nenavrhol žiadne dôkazy ohľadne daných výdavkov, preto podľa okresného súdu išlo o svojvoľné posúdenie zo strany žalovaného, ku ktorému nebolo možné prihliadať. Žalovaný nepredložil žiaden výpočet na preukázanie zníženia sumy, ako ani relevantný základ pre takýto postup, a preto zníženie plnenia zo strany žalovaného posúdil za nepreukázané a neopodstatnené.

11. Okresný súd dospel k záveru, že žalobcom uplatnená pohľadávka vo výške 73,28 Eur bola dôvodná, uplatňoval si ju žalobca ako aktívne vecne legitimovaný subjekt, ktorému toto právo na náhradu škody patrí podľa ust. § 15 ods. 1, § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Okresný súd k vykonaným dôkazom sa vyjadril tak, že tieto boli zhodnotené za aplikácie ust. § 191 CSP.

12. Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poisteného plnenia, t.j. od 26.06.2019, keďže bolo oznámené ukončenie poistného šetrenia listom zo dňa 13.06.2019, v ktorom bolo uvedené, že šetrenie bolo ukončené dňa 10.06.2019, preto 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia začala plynúť a uplynula 25.06.2019.

13. K úrokom z omeškania okresný súd poukázal na ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., § 517 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Podľa okresného súdu žalovaný je v omeškaní so splnením svojej povinnosti. Pokiaľ poškodený v čase vzniku škody vystupoval v statuse fyzickej osoby, bolo podľa okresného súdu potrebné aplikovať ustanovenie Občianskeho zákonníka pre úroky z omeškania. Výška úrokov z omeškania bola posúdená ako primeraná, preto túto sadzbu osobitne okresný súd nedokazoval. Súčasne okresný súd posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúcim dňom po uplynutí zákonom stanovenej lehoty po skončení šetrenia poistného plnenia, t.j. po uplynutí 15 dní po skončení prešetrovania, a to v súlade so zaužívanou súdnou praxou vyšších súdov, či v súlade s ustálenou judikatúrou. Žalovaný sa dostal do omeškania od 26.06.2019, keďže skončenie šetrenia bolo dňa 10.06.2019, pri plynutí 15-dňovej lehoty na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula dňa 25.06.2019. Žalovaný neopodstatnene krátil poistné plnenie, preto by bolo nespravodlivé a na úkor poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu - žalobcu posúdiť omeškanie až dorúčením právoplatného rozhodnutia, keďže žalovaný bol povinný poskytnúť plnenie najneskôr do 25.06.2019. Ak žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu - poníženu o žalovanú istinu, a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, či preukázania a bez faktického základu, nebolo možné posúdiť začiatok omeškania neskôr, než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia (rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach z 09.04.2015, sp. zn. 2Co/240/2014, podľa ktorého žalovaný sa dostal do omeškania uplynutím 15-dňovej lehoty a s týmto názorom sa okresný súd stotožnil).

14. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu bol priznaný nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému, o výške ktorej náhrady trov konania bude rozhodnuté okresným súdom po právoplatnosti rozhodnutia.

15. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný, a to z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP, keďže mal za to, že podľa vykonaných dôkazov dospel okresný súd k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Žalovaný považoval rozhodnutie okresného súdu za nesprávne, nezákonné a navyše aj arbitrárne. Žalovaný tvrdil, že okresný súd sa nevysporiadal so skutočnosťami nevyhnutnými pre jeho rozhodnutie. Žalovaný mal za to, že rozhodnutie okresného súdu nie je riadne zdôvodnené. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na ust. § 220 ods. 2 CSP. Žalovaný namietal, že nie je daná vecná legitímácia žalobcu, pokiaľ podľa predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávky vyplynulo, že prejav vôle jej účastníkov bol najskôr k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie.

17. V ďalšej časti odvolania žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008. Vo vzťahu k Zmluve o postúpení pohľadávky žalovaný žiadal aplikovať ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Obsah žalobcom predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávky preukazuje nezaplatenie faktúry zo strany poškodeného, a to ešte pred samotnou údajnou cesiou pohľadávky. Bolo nepochybné, že údajný postupca pohľadávky, a to poškodený, nikdy nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému. Okresný súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania, a to v rozpore s ustálenou judikatúrou. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky z 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktorý sa ako dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd v rozhodnutí uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v ust. § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona o povinnom zmluvnom poistení, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti.

18. Žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať žalovanému trovy odvolacieho konania.

19. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 08.07.2020. K námietke nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku žalobca uviedol, že rozhodnutie okresného súdu v zmysle jeho odôvodnenia je jasné a zrozumiteľné. K Zmluve o postúpení pohľadávky žalobca uviedol, že spolu s poškodeným uzavreli súčasne s postúpením pohľadávky dohodu o vzájomnom započítaní pohľadávok, teda k momentu uzavretia týchto dvoch zmlúv dochádza podľa prejavenej a súhlasnej vôle zmluvných strán k stretu pohľadávky žalobcu z titulu nájomného voči poškodenému a pohľadávky poškodeného voči žalobcovi na zaplatenie odmeny za postúpenie budúcej pohľadávky, ktorým momentom sa zároveň mení charakter pohľadávky na existujúcu v konkrétnej sume a výške. Tým bol dosiahnutý účel inštitútu započítania, ktorým je dosiahnutie zániku vzájomných záväzkov bez toho, aby došlo k vzájomnému finančnému plneniu. Žalobca doplnil, že boli tu vzájomné vzťahy medzi právom žalobcu na nájomné a právom poškodeného na odplatu za postúpenú pohľadávku. Započítanie je zánik vzájomne sa kryjúcich pohľadávok patriacich vzájomne veriteľovi a dlžníkovi, ktorých plnenie je rovnakého druhu, pričom musí ísť o pohľadávky spôsobilé na započítanie. Pokiaľ išlo o ďalšie odvolacie dôvody žalovaného, považoval ich žalobca za nesprávne, a to s ohľadom aj na ustálenú rozhodovaciu prax súdov v otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v obdobných skutkových veciach. Žalobca označil jednotlivé konania uvedením spisovej značky a vyjadril, že podľa týchto rozhodnutí mali súdy v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávky za preukázané, že k úhrade nájomného došlo započítaním a tým existencia škody bola dokázaná. Podľa žalobcu boli naplnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z.. Žalobca sa nestotožnil s námietkou žalovaného o absolútnej neplatnosti postúpenia pohľadávky z dôvodu jej neexistencie, keďže išlo o budúcu a identifikovateľnú pohľadávku, ktorej postúpenie bolo možné.

20. V ďalšej časti vyjadrenia žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/132/2019 zo dňa 27.09.2019.

21. I v časti priznaného úroku z omeškania žalobca považoval rozhodnutie okresného súdu za vecne správne, keďže žalovaný si neplnil svoje povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z.. Žalobcovi neboli riadne vysvetlené dôvody, pre ktoré žalovaný znížil poistné plnenie s poukazom na ust. § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z., keďže v oznámení zo dňa 12.06.2019 žalovaný len stručne uviedol o aké náklady krátil poistné plnenie bez toho, že by objektívne vysvetlil skutočnosti, z ktorých vychádzal a na základe ktorých stanovil výšku poistného plnenia.

22. Vo vzťahu k úrokom z omeškania a opodstatnenosti jeho priznania okresným súdom žalobca poukázal na ust. § 11 ods. 6, 7, 8 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by bol v rozpore so zmyslom a účelom zákona o povinnom zmluvnom poistení. Zmyslom úpravy nebolo formalizovanie postupu poisťovne, ale zabezpečenie rýchlej a efektívnej ochrany poškodeného. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2019 sp. zn. 8Co/132/2019, z ktorého vyplýva, že ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. nevyklučuje vznik nároku poškodeného na úrok z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa, a preto nebolo možné na základe tohto ustanovenia v takomto prípade nárok na úrok z omeškania u poškodeného vylúčiť. Sú

ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 pri akceptácii ktorého by v zásade poisťovňa bola hrozbou sankcie v podobe úroku z omeškania motivovaná iba k splneniu svojich nepeňažných povinností riadne prešetriť poistnú udalosť a výsledok oznámiť poškodenému, no nie k plneniu povinnosti peňažného charakteru poskytnúť poistné plnenie. Pre poisťovňu by bolo výhodné a priori každý poistný nárok odmietnuť a každú poistnú udalosť iba prešetriť, oznámiť poškodenému v každom prípade akékoľvek dôvody, pre ktoré odmieta poskytnúť poistné plnenie a poistné plnenie poskytnúť až v dôsledku podanej žaloby. Takýto postup poisťovne by podľa názoru súdu nemohol byť v súlade so spravodlivosťou. Poškodený by bol tzv. nedobrovoľným veriteľom, t.j. veriteľom, ktorý sa stal veriteľom nie na základe svojej vôle, ale nútene - nedobrovoľne v dôsledku protiprávneho konania, z ktorého mu vznikla škoda. Navyše výklad, podľa ktorého by jedna kategória dlžníkov bez legitímneho dôvodu z hľadiska možnosti uplatnenia úrokov z omeškania voči nim, mala byť vo výhodnejšom postavení oproti iným dlžníkom, podľa názoru súdu, naráža aj na ústavný princíp rovnosti. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť, priznať odvolacie trovy a pokiaľ dôjde k verejnému vyhláseniu rozsudku, oznámiť miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP.

23. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 13.07.2020 bolo vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného doručené žalovanému prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10 dní, ktorú možnosť žalovaný do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil.

24. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalovaného a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 73,28 Eur potvrdený, ako v tomto výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP a vo výroku o úrokoch z omeškania v spojení s výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania bol rozsudok okresného súdu zmenený v zmysle ust. § 388 CSP tak, že žaloba žalobcu o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 73,28 Eur od 26.06.2019 do zaplatenia bola zamietnutá, výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania zmenený za aplikácie ust. § 396 ods. 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

25. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/126/2020-136 zo dňa 05.11.2020, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 12.01.2021 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, ako aj upovedomením o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku elektronickými prostriedkami zástupcovi žalobcu, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

26. Krajský súd uvádza, že základom jeho konania, rozhodovania boli odvolacie dôvody žalovaného obsiahnuté v ním podanom odvolaní zo dňa 23.06.2020. Primárne krajský súd uvádza, že mal spôsobilý predmet posudzovania, a to rozsudok okresného súdu, ktorý má zákonom vyžadované náležitosti riadneho odôvodnenia v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku v dostatočnom rozsahu vysporiadal so skutkovými ako aj právnymi okolnosťami. Na v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie uviedol právnu úpravu, ktorú aplikoval. Okresný súd zrozumiteľným a jasným spôsobom vyjadril skutkové zistenia, právne závery, ktoré zdôvodnil a k podstatným okolnostiam sporovej veci sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vyjadril. Aj v zmysle už ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR vyplýva, že ak všeobecný súd stručným a zrozumiteľným spôsobom odôvodnení svoje rozhodnutie a vysporiada sa s podstatnými okolnosťami súdnej veci, je z tohto hľadiska jeho rozhodnutie riadne odôvodnené, k čomu došlo aj v danej sporovej právnej veci.

27. Krajský súd nehodnotil ako relevantný odvolací dôvod žalovaného, ktorý sa nestotožnil so závermi okresného súdu, podľa ktorých žalobca má aktívnu vecnú legitimáciu. Krajský súd nezistil ani to, že by právny úkon Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.05.2019, ktorá zmluva bola uzavretá medzi žalobcom ako postupníkom a pani C. L., X. Z. XXX/XX, B., XXX XX ako postupcom, mala byť neplatným právnym úkonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

28. Ani v odvolacom konaní nebolo sporné, že dňa 25.04.2019 došlo k poistnej udalosti - dopravnej nehode, pri ktorej bolo motorovým vozidlom poistenca žalovaného poškodené motorové vozidlo C. L., ktorá postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Dokazovanie pred okresným súdom preukázalo to, že poškodená C. L. dňa 29.04.2019 uzavrela Zmluvu o nájme č. 2/2019, na základe ktorej zmluvy bolo prenajaté motorové vozidlo na obdobie od 29.04.2019 do 20.05.2019. V zmysle tejto zmluvy došlo k prenajatiu motorového vozidla na dobu opravy poškodeného vozidla poistnou udalosťou. Žalobcom účtovaný nájom náhradného motorového vozidla faktúrou č. 0042019 vo výške 2.010,- Eur sa stal predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.05.2019, keďže súčasne išlo o poistné plnenie voči žalovanému, na ktoré bol oprávnený nárok poškodenej. Podľa Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 12.06.2019 bolo zrejmé, že z uplatneného poistného plnenia oproti sume 2.010,- Eur ako nákladov za použitie náhradného vozidla vyúčtovaných faktúrou č. 0042019 nebola priznaná suma 73,28 Eur, čo bol odpočet za prevádzkové náklady počas doby prenájmu vozidla, práve ktorá suma sa stala predmetom súdneho konania. Žalovaný v odvolaní namietal, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný vo výške žalovaným nepriznaného poistného plnenia v sume 73,28 Eur, ku ktorému odvolaciemu dôvodu krajský súd uvádza, že tu bola daná aktívna vecná legitimácia žalobcu. Jednalo sa o nedôvodnú námietku žalovaného, pretože žalovaný sám svojím postupom uznal časť uplatneného poistného plnenia žalobcovi, na ktorého nárok prešiel Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.05.2019, pokiaľ žalovaný v podaní zo dňa 12.06.2019 adresovanom žalobcovi oznamuje, že z titulu poistnej udalosti poukazuje poistné plnenie žalobcovi v sume 1.936,72 Eur. Týmto listom adresovaným žalobcovi v podstate žalovaný akceptoval žalobcu ako oprávneného veriteľa, ktorý list žalovaného ako Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 12.06.2019 nasledoval na list žalobcu zo dňa 23.05.2019 (č.l. 15-16 spisu), ktorým žalobca žalovanému oznámil, že Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.05.2019, uzavretej s poškodenou C. L. prešiel na žalobcu nárok na poistné plnenie z poškodenej ako postupcu.

29. Krajský súd upriamuje pozornosť aj na samotný obsah Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.05.2019, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným C. L. ako postupcom. Postupca v zmysle bodu 1. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.05.2019 postúpil žalobcovi pohľadávku, ktorá vznikla z titulu poistnej, a to škodovej udalosti. Išlo o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 25.04.2019 na vozidle BMW 3, EČV: ZA095IE. V bode 1. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.05.2019 bola vymedzená pohľadávka voči žalovanému. Išlo o pohľadávku poškodeného voči žalovanému, a to pohľadávku z poistného plnenia, ktorá sa skladá aj z nákladov na nájom náhradného motorového vozidla. Inými slovami, išlo o nárok poškodeného voči žalovanému ako poisťovní. V bode 4. uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.05.2019 bolo dohodnuté odplatné postúpenie a v následnom bode 5. predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávky zmluvné strany, a to žalobca, poškodená C. L. dohodli zápočet vzájomných pohľadávok. Predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.05.2019 bol nárok - pohľadávka z titulu poistnej udalosti, ktorý nárok v podstate žalovaný žalobcovi aj čiastočne plnil a ako bolo uvedené vyššie, týmto správaním potvrdil aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. Predmetom postúpenia bola pohľadávka na poistnom plnení, pozostávajúca z nákladov nájmu za užívanie náhradného motorového vozidla počas doby opravy poškodeného motorového vozidla, kedy vo vzťahu k tejto postupovanej pohľadávke poškodeným, dlžníkom bol žalovaný. Žalobca je nositeľom aktívnej vecnej legitimácie na základe uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.05.2019. V konaní bol preukázaný vznik škody, ktorý spočíva v nákladoch na zapožičanie si vozidla, pričom úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie pohľadávky a na to nadväzujúci zápočet vzájomných pohľadávok. Náklady náhradného vozidla nájomca - poškodený voči svojmu veriteľovi ako prenajímateľovi priamo nezaplatil, avšak došlo k vysporiadaniu záväzku práve postúpením pohľadávky poškodeným žalobcovi odplatne a k následnému započítaniu vzájomných pohľadávok, t.j. pohľadávky poškodeného na odplatu za postúpenie a pohľadávky žalobcu ako prenajímateľa voči poškodenému na náhradu nájomného za náhradné motorové vozidlo. Vzájomné započítanie pohľadávok podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.05.2019 má z ekonomického hľadiska charakter platenia. Predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky bola pohľadávka na poistné plnenie, a preto nebolo možné konštatovať, že by išlo o neexistujúci predmet postúpenia, ale to, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 20.05.2019 má spôsobilý predmet postúpenia, z čoho bol okresným súdom vyvodený správny záver o aktívnej vecnej legitimácii žalobcu.

30. Primárne krajský súd uvádza, že pokiaľ došlo vo výrokovej časti o úrokoch z omeškania k zmene rozsudku okresného súdu, tak k takémuto postupu nebolo potrebné nariadiť pojednávanie, pretože v

zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem, ak krajský súd odlišne len v právnej rovine posúdil žalobcom požadovaný úrok z omeškania.

31. K záverom okresného súdu o priznaní úrokov z omeškania krajský súd uvádza, že s právnym vyhodnotením uskutočneným súdom prvej inštancie sa nestotožňuje. Žalovaný v odvolaní zvýraznil, že pokiaľ okresný súd priznal úroky z omeškania, urobil tak v rozpore s ustálenou judikatúrou. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktorý sa stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá mu bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Ďalej žalovaný poukázal na to, že najvyšší súd ako dovolací súd uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v ust. § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti.

32. Krajský súd sa nestotožnil so spôsobom aplikácie ust. § 11 ods. 6, 8 zákona č. 381/2001 Z.z. tak, ako to uskutočnil okresný súd. Krajský súd poukazuje na právny názor vyjadrený Najvyšším súdom SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018. Práve z tohto rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyplýva, že „...peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyplývajúcej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv poškodeného, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nespĺnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. do omeškania.“

33. Podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

34. Podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

35. Podľa ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

36. Je nepochybné v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, že ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazané k odseku 6 ustanovenia § 11 zákona č. 381/2001 Z.z., keďže odkazuje na nesplnenie povinností poisťovateľa, ktoré sú vyjadrené práve v odseku 6 ust. § 11 zákona č. 381/2001 Z.z.. Je potrebné v danej sporovej právnej veci vychádzať z uplatneného nároku žalobcu, ktorý vyplýva z ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z., ktorý osobitný právny predpis v ust. § 11 ods. 7 stanovuje, kedy nastane splatnosť poistného plnenia, ktoré je povinný poskytnúť poisťovateľ. Podľa

uvedeného zákonného ustanovenia je plnenie splatné do 15-tich dní, len čo poisťiteľ skončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť (teda v časti poisťovateľom uznaného nároku), resp. po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (v tomto prípade nároku pôvodne neuznaného poisťovateľom, avšak následne uznaného súdom). Ide o zákonné ustanovenie, ktoré určuje splatnosť pohľadávky majúcej svoj základ v zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a neumožňuje určenie iného času zročnosti poistného plnenia. Ak poisťovateľ uzná nárok poškodeného na plnenie čo aj len čiastočne, je z hľadiska určenia času plnenia takto uznaného nároku rozhodujúci okamih, keď poisťovateľ skončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. V takomto prípade plnenie z takto uznaného nároku je splatné do 15 dní od skončenia šetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť a v prípade, že by poisťovateľ neplnil, vznikol by poškodenému nárok na úrok z omeškania uplynutím tejto lehoty. Ak však poisťovateľ odmieta poškodenému poskytnúť poistné plnenie v ním požadovanom rozsahu a poskytne mu riadne a včas písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo znížil poistné plnenie, v dôsledku čoho poškodený uplatnil svoj nárok žalobou v súdnom konaní, pre určenie času plnenia (a následným vznikom právneho nároku poškodeného na prípadný úrok z omeškania) je relevantným až doručenie právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Ak by si poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., vznikol by poškodenému nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.

37. Odvolací súd je názoru, že ustanovenie § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. sa týka výlučne nespĺnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž v § 11 ods. 8 tohto zákona jasne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník). Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa § 11 ods. 6 tohto zákona. Z dikcie ustanovenia § 11 ods. 6 písm. a), b) zákona č. 381/2001 Z.z. je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti.

38. V danej sporovej veci žalovaný splnil povinnosť v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. tým, že Oznámením o poistnom plnení zo dňa 12.06.2019 (č.l. 18, 19 spisu) poskytol žalobcovi písomné vysvetlenie pre výšku poistného plnenia, ktoré si žalobca od žalovaného nárokoval. Správnosť záveru poisťovateľa v samotnom vysvetlení, pre ktorý znížil výšku plnenia bol irelevantný, pretože v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je poisťovateľ povinný „len“ poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému - žalobcovi, čo sa v prejednávanom prípade aj zo strany žalovaného splnilo. Krajský súd preto má za to, že žalovaný si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnil, a preto nebol povinný uhradiť žalobcovi úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostal s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.. V súvislosti s uvedeným posúdením žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úroku z omeškania, poukazuje odvolací súd na právny záver vyslovený Najvyšším súdom SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22. novembra 2018, sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26. februára 2019, ako i na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/335/2015, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/233/2017. Krajský súd dodáva, že v súvislosti s týmto rozhodnutím vychádzal zo svojho už skôr vydaného rozhodnutia sp. zn. 13Cob/7/2019 zo dňa 26.06.2019 a záverov z tohto rozhodnutia vyplývajúcich v spojení príkladmo aj z rozhodnutia sp. zn. 13Cob/186/2019 zo dňa 22.04.2020.

39. V súvislosti s vysloveným právnym názorom krajským súdom sa poukazuje aj na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 228/2020 - 8 zo dňa 26. mája 2012, konkrétne odsek 22. odôvodnenia, keď ústavný súd v súvislosti so sťažnostnou argumentáciou sťažovateľa poukázal na relevantnú časť odôvodnenia napadaných rozhodnutí, keď „...K tvrdeniam žalobcu uvedeným v odvolaní o dôvodnosti žaloby v celom rozsahu zaujal stanovisko v tejto veci aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 bod 16.3., keď uviedol, že žalovaná si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnila, nebola preto povinná uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.“.

40. Krajský súd nepochybne má vedomosť o tom, že v obdobných sporových veciach nie je jednotná rozhodovacia prax všeobecných súdov, avšak má za to, že pokiaľ v sústave týchto všeobecných súdov Najvyšší súd Slovenskej republiky je súdnou autoritou najvyššou, tak potom aj v záujme právnej istoty je potrebné pri rozhodovaní vychádzať zo záverov vyjadrených Najvyšším súdom Slovenskej republiky. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/109/2018 zo dňa 27.05.2020, v ktorom uznesení sa v odseku 18., 18.1. odôvodnenia uznesenia poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/212/2017, sp. zn. 3Cdo/145/2017 práve v súvislosti s požadovaným úrokom z omeškania vo väzbe k ust. § 11 ods. 6, 7, 8 zákona č. 381/2001 Z.z.. Krajský súd ďalej poukazuje aj na odseky 19., 20. odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/109/2018 zo dňa 27.05.2020, z ktorých vyplýva „Rovnako v okolnostiach posudzovanej veci si žalovaná splnila všetky zákonom požadované jej povinnosti, keď najskôr na základe oznámenia žalobcu 13. apríla 2012 v stanovenej lehote poskytla žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poisťné plnenie a po právoplatnosti trestného rozsudku žalovaná listom z 13. decembra 2012 oznámila žalobcovi výšku poisťného plnenia (bolestné, strata na zárobku počas PN, náklady spojené s liečením), dôvod 30 % krátenia poisťného plnenia, ako dôvody neakceptovania niektorých položiek. Následne riadne a včas žalovaná plnila aj na základe rozhodnutí oboch nižších súdov, ktoré rozhodovali o výške náhrady škody, keď prvostupňový súd určil spoluzavinenie žalobcu v rozsahu 10 % a odvolací súd určil, že žalobca nenesie žiadne spoluzavinenie. Dovolací súd vzhľadom k vyššie uvedenému dospel k záveru, že žalovaná si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnila, nebola preto povinná uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z..“

41. Krajský súd v zmysle prijatého právneho názoru rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 73,28 Eur od 26.06.2019 do zaplataenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zmenil tak, že žalobu žalobcu o zaplataenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 73,28 Eur od 26.06.2019 do zaplataenia zamietol.

42. Z dôvodu, že krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu v časti potvrdil a v časti zmenil a žalobu o príslušenstvo, a to úrok z omeškania zamietol, za aplikácie ust. § 396 ods. 2 CSP zmenil aj výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov prvoinštančného konania právo za aplikácie ust. § 255 ods. 2 CSP. Uvedené vyplynulo z toho, že vzhľadom k výsledku odvolacieho konania, tak žalobca ako aj žalovaný mali vo veci úspech ako aj neúspech, ktorému procesnoprávnemu stavu zodpovedá aplikovanie druhej časti vety ust. § 255 ods. 2 CSP, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov prvoinštančného konania právo.

43. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 2 druhá časť vety CSP. Rovnako ako pri trovách prvoinštančného konania, aj v rovine trov odvolacieho konania podľa výsledku v odvolacom konaní na obidvoch sporových stranách bola tak úspešnosť, ako aj neúspešnosť, ak predmetom sporu bola nielen istina, ale aj príslušenstvo, a to úrok z omeškania, ktorému výsledku v konaní zodpovedá rozhodnutie, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.